

Iată, atunci când lucram în lume ca tâmplar, am văzut că pentru mobila pe care o făceam îmi trebuia și un strung. Oare trebuia să fi mers la altcineva ca să-mi facă ceea ce aveam nevoie? Nu, ci mi-am cumpărat un strung și am învățat să lucrez la el. Apoi am văzut că era nevoie să fac și scări în spirală. Am stat și mi-am amintit și de geometrie și de aritmetică, și am învățat să le fac. Dacă nu vei pune mintea să lucreze, te vei chinui. Adică vreau să accentuez faptul că mintea trebuie pusă neapărat să lucreze, pentru că în munca pe care o face cineva, apar o mulțime de situații. Numai astfel poate ajunge cineva un meșter bun, după care va ști singur ce să facă și va progresa. În aceasta constă secretul reușitei: ca mintea să găsească soluții în toate împrejurările. Altfel, mintea omului va rămâne

nedezvoltată și astfel va pierde timpul.

Părinte, se poate ca cineva să fie absorbit atât de mult de munca sa, încât să-și neglijeze familia etc?

Omul trebuie numai să-și iubească munca sa, iar nu să se îndrăgostească de ea. Dacă nu-și va iubi munca sa, se va obosi îndoit, atât trupește, cât și sufletește, și atunci repaosul trupesc nu-l odihnește, pentru că este obosit sufletește. Iar tocmai această oboseală sufletească este cea care îl răpune pe om. Atunci când cineva lucrează cu toată inima și este bucuros, este odihnit sufletește și nu mai simte oboseala trupească.

Sursa: **Cuviosul Paisie Aghioritul**, *Cuvinte duhovnicești*, Vol. IV *Viața de familie*, Editura Evangelismos, București, 2003

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 20 februarie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 24 februarie	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 25 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. II Timotei 3, 10-15; Ev. Luca 18, 10-14; glas 5, voscr. 5 → Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

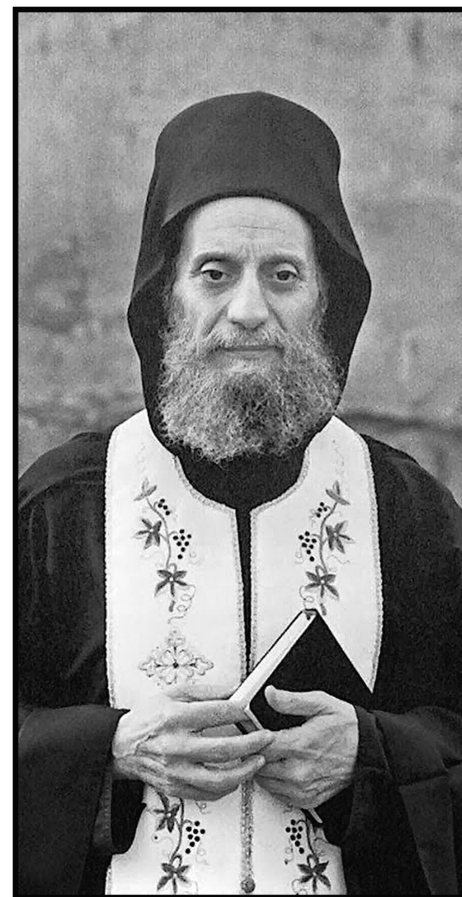
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Cu cât are cineva viața mai simplă, cu atât mai fericit este.”

— Sfântul Antonie cel Mare

Nr. 527/ 18 februarie 2024

**PĂRINTELE EMILIANOS
SIMONOPETRITUL**

1934 – 2019

DACĂ CINEVA ÎȚI CERE HAINA, DĂ-I ȘI CĂMAȘA

De dai vreodată ceva cuiva, de i-o ierți, imiți firea lui Iisus. Se referă la trei feluri de legături cu oamenii, folosind exemplul simplu al dării și al luării. Într-o bună zi, cineva îți cere bani. Dacă îi dai și trece termenul, trebuie să ți-i dea înapoi. Dar nu ți-i dă. Dacă tu nu-i vei cere, atunci imiți firea lui Iisus, Care spune că *dacă cineva îți cere haina, dă-i și cămașa* (Mt. 5, 40). De i-o ceri, imiți firea lui Adam, care încă nu a cunoscut harul desăvârșit pe care l-a adus cel de-al doilea Adam, adică Iisus. De ceri și dobândă, te arăți mai jos și de firea lui Adam.

De asemenea, sunt împotriva firii când am bani și-i folosesc rău. Dacă i-aș folosi bine, imit firea omului obișnuit, pământesc. Dacă am virtutea sărăciei imit firea celui de-al doilea Adam, a lui Hristos. Avem adunate în același text reaua folosire, folosirea bună și

duhovnicia. Avva Isaia face acest urcuș ca să ne spună care trebuie să fie legăturile noastre cu alții, pentru că ne aflăm în pericolul ca celălalt să devină stăpânul nostru fără ca măcar să ne dăm seama.

Când legăturile tale cu celălalt nu sunt decât o pretenție, atunci te afli în stadiul împotriva firii. Pentru că din clipa în care pretinzi ceva de la celălalt: să-ți vorbească corect, să împlinească legea, să fie bun, să iubească pe Dumnezeu, să vină la biserică la fel ca tine, să facă liniște ca tine, cazi în ultimul hal de robie.

Când accepți ca celălalt să facă ce vrea, de ajuns fiind să nu te vatăme, avem legătura omenească, lumească, pământească. Ceea ce cauți este, pe de o parte, un lucru moderat, dar nu se poate împlini, deoarece nu se poate ca celălalt să nu te deranjeze. Oamenii, de obicei, trăiesc lovindu-i și șicanându-i pe ceilalți. Prin urmare, ori accept că ceilalți mă vor împiedica, mă vor șicana, mă vor anihila, mă vor acuza, calomnia, mă vor desconsidera, mă vor îmbrânci neîncetat, și trebuie să învăț să trăiesc în această îmbrânceană, ori nu voi putea să trăiesc, și voi rămâne pământesc.

Al treilea tip de legătură este duhovnicesc. Învăță să-ți ia lucrurile, să ți le răpească. Învăță să te lovească, să te acuze, să te zdrobească. Învăță să te jertfești, să-ți verși sângele, să trăiești ca și cum n-ar exista ceilalți, dar, în același timp, ca și cum ar fi binefăcătorii tăi, chiar de te-ar duce la martiriu.

Prin urmare, sunt om duhovnicesc atunci când nu mă îndreptățesc în nicio împrăștiere de-a mea, în nicio problemă de-a mea, în nicio luptă sau ciocnire cu oamenii. Așa cum mă apăr cu umbrela de ploaie și cu hainele de frig, tot așa trebuie să învăț să mă păzesc și de ceilalți, fără să vreau să le schimb purtarea sau dispoziția, pentru că niciodată nu încerc să opresc frigul sau ploaia din văzduh. Așadar, nu trebuie niciodată să-mi dau mie dreptate când altul mă deranjează, pentru că întotdeauna sunt deranjat de propria fire, de mine însumi, de patimile mele, și nu de ceilalți.

Avva Isaia ni-l descoperă aici pe despotul nemijlocit, zilnic și văzut, egoul nostru, care apoi ne silește să fugim în pustie ca să ne aflăm libertatea. Dar nu este cu puțință să o găsim dacă nu dobândim o desăvârșită libertate lăuntrică, nestăpânirea noastră de către alții, care este ceva lăuntric în cel mai înalt grad, pentru că astăzi mă deranjezi tu, mâine mă va deranja acela, poimaine altul, astăzi îmi spui minciuni, mâine mă vei acuza, îmi vei lua ceva sau mă vei trezi în clipa în care vreau să dorm. Câte nu se pot întâmpla!

O să vă dau un exemplu, zice avva Isaia ucenicilor săi, dar să nu mă răstălmăciți. Vă amintiți de avva Nistero? Trăia atunci împreună cu ucenicii săi, dar niciodată nu le-a poruncit ceva, niciodată nu le-a spus: „Faceți asta sau aceea!”, niciodată nu

le-a dat o poruncă, niciodată nu a răspuns la întrebările lor. I-a lăsat să facă ce vor, fără să se îngrijească de ei. Și ceva rău dacă ar fi făcut, nu se îngrijea și nu avea simțământul că el greșeste sau că el îi povățuiește la rău. Întâmplarea probabil că este provocatoare pentru câți cred că pot să facă ce nu poate face Dumnezeu. Dumnezeu nu intervine niciodată ca să-l acceptăm învățătura, ca să-L simțim. Dumnezeu niciodată nu grăiește împotriva, pentru că știe că vom face ceea ce vrem. Sunt însă oameni care cred că depășesc puterea lui Dumnezeu și pot să impună celui altul ceea ce este drept.

Sursa: **Arhimandrit Emilianos Simonopetritul**, *Tâlcuiri la Filocalie vol. I* – Avva Isaia: *cuvinte ascetice*, Editura Sfântul Nectarie, 2021

SFÂNTUL
PAISIE AGHIORITUL
1924 - 1994

MUNCA ȘI VIAȚA
DUHOVNICEASCĂ

Părinte, mulți sunt nervoși când se întorc acasă de la muncă.

Eu recomand bărbaților ca, după terminarea muncii, să intre în vreo biserică, să aprindă o lumânare și să stea înăuntru zece-cincisprezece minute sau să stea în vreun parc și să citească un capitol din Evanghelie, pentru a se liniști puțin și după aceea să meargă la casele lor liniștiți și zâmbitori, iar nu puși pe ceartă. Să

nu aducă acasă problemele pe care le întâmpină la serviciu, ci să le lase în afara ușii casei lor.

Părinte, unii dintre ei sunt oarecum îndreptățiți, pentru că răspunderea pe care o au la serviciu îi umple de stres.

Se umplu de stres pentru că nu-L pun și pe Dumnezeu în treburile lor. Leneșul care spune: Ei, va avea grijă Dumnezeu..., este mai bun decât aceștia.

Eu prefer ca cineva să fie un simplu muncitor, să-și facă munca sa corect și cu mărime de suflet, dar să-și simplifice viața și să se limiteze la cele absolut necesare pentru a-și avea mintea liniștită, decât să fie patron și să fie mereu „ah” și „vai”, pentru că unul ca acesta mai tot timpul este dator. Apoi este ispitit de mândrie și spune: Voi lua atâția bani împrumut, le voi prezenta proiectele mele și astfel mă voi aranja mai bine. Dar în cele din urmă nu-i reușesc planurile și dă faliment, după care urmează sechestrul, licitația etc. Iar multora dintre aceștia nu le lucrează mintea și de aceea se ostenesc în zadar, iar profit nu scot. Și neputând face față la cheltuieli, îi cuprinde stresul.

Cineva vrea să învețe, de pildă, o meserie, dar nu ia aminte, ani de zile bate drumurile fără să facă vreo pricopseală, iar aceasta se întâmplă pentru că nu-și pune mintea la lucru. De aceea trebuie să vadă ce anume mai trebuie să adauge la munca sa.